Վահան Տերյան

Ոսկեցոլուն հայացքիդ

Ոսկեցոլուն հայացքիդ
Լույսն է ցոլում այս կյանքում,
Քրոջական պարզ հոգիդ
Միշտ փարված է իմ հոգուն:

Միշտ հնչում է միամիտ
Քո խոսքերի նուրբ լեզուն,
Քո ժպիտն է անժրպիտ
Ուղիներըս փարոսում:

Քո զգվանքը, որ չըկա,
Տրտմությունըդ գեղեցիկ,
Հույզըդ մաքուր աղջկա,
Ժըպիտներըդ խաբուսիկ:

Ո՞ւր ես, ո՞ւր ես չըգիտեմ,
Բայց ըզգում, եմ ամենուր
Քո ըստվերը լուսեղեն,
Քո հայացքը ոսկեհուր...

Դու ես ամեն իրիկուն
Խոցում սիրտըս քո սրով
Եվ ժպտում ես իմ հոգուն

Եվ ամոքում քո սիրով:

Ոսկեցոլուն հայացքիդ
Լույսն է ցողում այս կյանքում,
Քրոջական պարզ հոգիդ
Միշտ փարված է իմ հոգուն...